

født. Det samme gør sig vel gældende for lesbiske, nemlig at det også er væsentligt, at de er to forældre sammen om det at modtage det lille, nye barn.

Jeg vil sige, at Enhedslisten ikke bare støtter det her forslag, men at det er lige før, jeg vil stille en kasse øl på højkant på, at det her forslag er vedtaget om maks. 3 år, for det tror jeg faktisk vil være virkeligheden, fordi heldigvis er det sådan, at når man sagt a, så må man sige b, og der findes ikke efter lovgivningens vedtagelse i foråret nogen logisk forklaring på, at de her ting ikke er blevet rettet til.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil godt have lov til at lægge ud med at takke for debatten, der har været i dag. Der er jo kommet mange interessante kommentarer, nogle, som er fuldstændig forventelige, og andre, som er mere spektakulære.

Jeg vil starte med at komme med et par bemærkninger til Venstres ordfører, hr. Søren Pind, som jeg synes trods alt holdt en tale, der illustrerer en vis forståelse og en vis bevægelse om ikke andet så i dele af Venstre. Der er en forståelse for, at har man sagt a, må man også sige b, som hr. Søren Pind citerede sin partikollega, fru Inger Støjberg, for at have sagt. Det er også netop det, vi har prøvet at gøre med det her forslag, nemlig at komme med de naturlige konsekvensrettelser, der vil være, når man først har givet ret til kunstig insemination for lesbiske kvinder, der lever i registreret partnerskab.

Derfor håber jeg da også, at Venstre, som tiden går – hvis man kan sige det på den måde – kan modnes til at tage stilling til fordel for, at man også tager konsekvensen af, at man sagde a i foråret 2006, og at man så på et tidspunkt er parat til at sige b.

Til Socialdemokraterne og fru Lissa Mathiasen kan jeg kun erklære mig enig i alle de betragtninger, der blev fremført, og så skal jeg selvfølgelig beklage over for Socialdemokraternes ordfører i lighed med SF's og Enhedslistens ordførere, at vi fra radikal side ikke har taget initiativ til, at vi kunne have stillet et fælles forslag.

Det ligger faktisk mig meget på sinde, for det var jo lige præcis det, jeg selv var med til at tage initiativ til, efter jeg blev valgt i Folketinget, nemlig at gøre op med, at der var flere partier af

de tre, jeg har nævnt, der havde stillet deres individuelle forslag lige præcis på nogle områder, der minder meget om det her. Så jeg skal selvfølgelig beklage, at jeg ikke har taget konsekvensen af mine egne tidligere synspunkter, men jeg tror, at vi sagtens kan bevare et godt samarbejde om de her emner.

Kl. 14.25

Hvad angår Dansk Folkeparti, har jeg egentlig ikke så mange yderligere kommentarer. Det var fuldstændig det samme familiemæssige og virkelighedsmæssige sortsyn, som man hører, hver eneste gang en ordfører fra Dansk Folkeparti betræder Folketingets talerstol, og det har jeg sådan set ikke tænkt mig at beskæftige mig yderligere med.

Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen, var lidt undvigende, når jeg spurgte ind, fordi – og nu stiller jeg igen spørgsmålet retorisk – var det ikke sådan i foråret, da vi havde sagt, at lesbiske og enlige kunne få kunstig befrugtning på offentlige sygehuse, var der alligevel nogle konservative, der godt kunne se fornuften i, at så skulle man ikke forskelsbehandle, hvad angår betalingen? Var det ikke sådan, det var? Og var en af de seks pågældende ikke hr. Per Ørum Jørgensen, der lige har stået her som ordfører og sagt, at når man går ind for, at en far og en mor er en forudsætning i enhver sammenhæng, så kan man heller ikke stemme for konsekvensrettelserne? Gud fader bevares.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Vi sletter det sidste udtryk.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er spændt på begrundelsen, den får jeg bag efter.

Jeg synes i hvert fald, det er meget overraskende, at man kan opleve denne inkonsistens fra Det Konservative Folkepartis side.

Når det er sagt, synes jeg, at jeg endnu en gang vil slå fast, at det her forslag jo dybest set handler om, at vi for lesbiske, der lever i registreret partnerskab og får kunstig befrugtning, ikke længere vil tale om, at der skal være tale om stedbarnsadoption, men at vi i stedet for vil have, at der skal være en anerkendelse af forældreskabet, ligesom vi har for heteroseksuelle par, der får kunstig befrugtning.

For Det Radikale Venstre er det meget vigtigt at bevare 3-måneders-reglen generelt, men det er bare ikke de oprindelige hensyn, der var med den, til, at man har tid til at overveje, om man